

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 47

(2007–2008)

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 14. mars 2008,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Bakgrunn

Ved EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 ble det besluttet å endre EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold) og vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) ved innlemmelse av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av fremgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet (EUs matlovsforordning).

Innlemmelsen av EUs matlovsforordning med gjennomføringsbestemmelser innebærer at Norge knytter seg til EUs generelle prinsipper for å sikre et høyt nivå når det gjelder mattrygghet og blir medlem i Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (European Food Safety Authority - EFSA).

Forordningens prinsipper har senere blitt fulgt opp gjennom flere forordninger, blant annet om næringsmiddelhygiene og kontroll. Forordning

(EF) nr. 852/2004, forordning (EF) nr. 853/2004, forordning (EF) nr. 854/2004 og forordning (EF) nr. 882/2004 samt tilhørende rettsakter, er innlemmet i EØS-avtalen ved en egen EØS-komiteebeslutning. Anmodning om Stortingets samtykke til innlemmelse i EØS-avtalen av disse rettsaktene er fremmet i egen proposisjon, St.prp. nr. 46 (2007-2008).

Gjennom denne proposisjonen anmodes det om Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007. Samtykke er nødvendig fordi norsk deltakelse i Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet innebærer årlige økonomiske forpliktelser, jf. Grl. § 26 annet ledd og artikkel 103 i EØS-avtalen.

EØS-komiteens beslutning i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykt vedlegg til proposisjonen. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 i uoffisiell norsk oversettelse følger som uttrykt vedlegg og finnes elektronisk på <http://www.regjeringen.no/nb/dep/ud/dok/regpubl/stprp>.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

2 Nærmere om EUs matlovsforordning

Hovedformålet med matlovsforordningen er å sikre et høyt vernnivå for menneskers helse og for forbrukerinteresser når det gjelder næringsmidler, samt sikre at det indre marked fungerer effektivt. I erkjennelsen av at det alltid vil være en rekke ulike faktorer som vil kunne ha en direkte eller indirekte innvirkning på næringsmiddeltryggheten, er forordningen gitt et bredt anvendelsesområde fra primærproduksjon av næringsmidler og fôr, og helt frem til overlevering av maten til forbrukerne. Lovgivningen er basert på et helhets-syn, som dekker hele spekteret av ulike forhold fra jord/fjord til bord.

Forordningen fastsetter en rekke generelle prinsipper som skal danne utgangspunktet for fremtidig lovgivning. Ett av forordningens grunnleggende prinsipper er at lovgivningen skal baseres på vitenskapelige vurderinger av høy kvalitet, som utarbeides av uavhengige eksperter etter en risikoanalyse. Det skal være åpenhet og adgang til opplysninger i næringsmiddelovgivningsarbeidet, og ved innføring av midlertidige tiltak skal det legges vekt på føre-var-prinsippet (forsiktighetsprinsippet). Det skal også sikres sporbarhet av fôr og næringsmidler, samt av ingredienser, dyr og inn-satsvarer som benyttes i fôr- og næringsmiddelproduksjonen. Det primære ansvaret for næringsmiddel- og fôrtryggheten ligger hos virksomhetene, mens medlemsstatene har ansvaret for å sikre håndhevelse av næringsmiddelovgivningen.

Forordningen fastsetter også prosedyrer til bruk ved vurdering av helsefare og innfører et eget hurtig varslingsystem for helsefarlige næringsmidler og fôr (Rapid Alert System for Food and Feed - RASFF).

3 Nærmere om Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA)

I innledningen til forordningen pekes det på at det vitenskapelige og tekniske grunnlaget for fellesskapslovgivningen på fôr- og næringsmiddelområdet stadig blir mer viktig og komplisert. EU har derfor valgt å opprette en europeisk myndighet for næringsmiddeltrygghet, kalt European Food Safety Authority (EFSA). Matlovsforordningen oppretter denne myndigheten og stiller krav til dens organisering, oppgaver og ansvar.

EFSA's hovedoppgave er å være et sentrum for fremskaffelse av uavhengige vitenskapelige vurderinger i saker som har en direkte eller indirekte virkning på næringsmiddeltryggheten, herunder risikovurderinger knyttet til dyrehelse, dyrevelferd og plantehelse. I tillegg skal EFSA foreta risikovurderinger knyttet til GMO, på generell basis, og på ernæringsmessige spørsmål knyttet til fellesskapslovgivningen.

EFSA er gitt et vidt virkeområde slik at myndigheten kan dekke alle leddene i næringsmiddelproduksjonen fra primærproduksjonen av trygt fôr, og helt frem til overlevering av maten til forbrukerne. EFSA skal innhente informasjon fra hele verden, og følge den vitenskapelige utviklingen nøye. EFSA's vitenskapelige vurderinger vil danne grunnlaget for utvikling av regelverk i regi av Europakommisjonen. Kommisjonen vil være EFSA's primære oppdragsgiver, men EFSA vil også kunne behandle spørsmål fra Europaparlamentet og medlemsstatene. I tillegg kan EFSA selv ta initiativ til å foreta risikovurderinger.

3.1 Organiseringen av EFSA

EFSA er organisert med et styre, en daglig leder med sekretariat, et rådgivende utvalg, en vitenskapskomité og en rekke vitenskapsgrupper.

Styret består av 14 medlemmer, som utpekes av EUs Råd i samråd med Europaparlamentet, basert på en liste fra Kommisjonen. Styremedlemmene skal utpekes på en slik måte at det sikres et høyest mulig kompetansenivå, et bredt spekter av relevant ekspertise og størst mulig geografisk spredning i EU. Styret fastsetter EFSA's forretningsorden, sørger for at EFSA utfører sitt oppdrag og de oppgaver som er pålagt i henhold til forordningen, samt vedtar EFSA's arbeidsprogram og finansreglement.

Daglig leder av EFSA utnevnes av styret for et tidsrom på fem år og har en rekke administrative, budsjettmessige og personalmessige oppgaver.

EFSA's *rådgivende utvalg* skal bestå av representanter fra myndigheter i medlemsstatene som utfører tilsvarende oppgaver som EFSA, og hver medlemsstat skal utpeke én representant. Det rådgivende utvalget skal gi EFSA's daglige leder råd om utførelsen av de oppgavene vedkommende er pålagt i henhold til forordningen. Daglig leder kan også be det rådgivende utvalget om råd om hvordan forespørsler om vitenskapelige uttalelser skal prioriteres. Utvalget skal videre tjene som et system for informasjonsutveksling om potensielle risikoer og felles anvendelse av kunnskap. Det skal

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

sikres et tett samarbeid mellom EFSA og vedkommende organer i medlemsstatene i ulike situasjoner, som for eksempel når EFSA eller en medlemsstat påviser en ny risiko.

Vitenskapskomiteen og de faste vitenskapsgruppene skal, innenfor sine respektive kompetanseområder, være ansvarlige for å avgi EFSAAs vitenskapelige uttalelser, og om nødvendig ha mulighet til å arrangere offentlige høringer. Vitenskapskomiteen skal være ansvarlig for den generelle samordningen, som er nødvendig for å sikre en ensartet framgangsmåte for vitenskapelige uttalelser, og skal om nødvendig nedsette arbeidsgrupper. Vitenskapsgruppene skal opprettes over et vidt spekter av områder, jf. artikkel 28 nr. 4 i forordningen, og skal bestå av uavhengige vitenskapelig sakkyndige. Medlemmer til vitenskapskomiteen og de faste vitenskapsgruppene skal utpekes av styret etter forslag fra daglig leder, etter at en interessetegning er offentliggjort i *Den Europeiske Unions Tidende*, i relevante vitenskapelige publikasjoner og på EFSAAs nettsted. Medlemmene utpekes for et tidsrom på tre år, som kan fornyes.

Forordningen gir også bestemmelser som nedfeller krav til EFSAAs personell.

4 EØS-komiteens beslutning

EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 inneholder en innledning, fire artikler og et vedlegg. I innledningen vises det til EØS-avtalen, og spesielt til artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom vedtak i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at EØS-avtalen skal endres som spesifisert i vedlegget til beslutningen.

Artikkel 2 slår fast at tekstene til forordning (EF) nr. 178/2002 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den Europeiske Unions Tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen trer i kraft 27. oktober 2007, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1, eller når EØS-komiteens beslutning nr. 133/2007 om Islands utvidelse av EØS-avtalen på det veterinære området til å omfatte alle animalske produkter trer i kraft, alt etter hva som inntreffer sist.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av, og EØS-tillegget til, *Den Europeiske Unions Tidende*.

I EØS-komiteebeslutningens vedlegg angis hvordan vedlegg I og II til EØS-avtalen skal endres, herunder hvilke tilpasningstekster som er inntatt.

4.1 Nærmere om tilpasningstekstene

Den generelle tilpasningsteksten regulerer EFTA-statenes mulighet til deltakelse i EFSA, som er følgende:

- Anledning til å delta i EFSAAs rådgivende utvalg.
- Deltagelse i en kriseenhet som etableres i henhold til artikkel 56 nr. 2, når krisen berører en EFTA-stat direkte.
- Mulighet til deltagelse i vitenskapskomiteen/vitenskapsgruppene.
- Informasjonsutveksling bl.a. om EFSAAs vitenskapelige undersøkelser.

Medlemmer til vitenskapskomiteen velges ut fra personlig, faglig kompetanse. Dette betyr at norske eksperter også kan bli oppnevnt. Det vil derimot ikke bli anledning for EFTA-statene til å delta i EFSAAs styre. EFTA-statene kan heller ikke på eget initiativ be EFSA om vitenskapelige uttalelser, slik det er nedfelt i artikkel 29 at Kommisjonen, Europaparlamentet og medlemsstatene kan. For å kunne be EFSA om en vitenskapelig uttalelse, må EFTA-statene ta kontakt med Kommisjonen, som kan videresende forespørselen hvis den er av interesse for Fellesskapet. Bakgrunnen er at utforming og vedtakelse av fellesskapstiltak skal være innenfor EUs interesser.

Norge vil ha rett til deltakelse i komiteer under Kommisjonen, det vil si i Den faste komiteen for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen (Standing Committee on The Food Chain and Animal Health (SCFAH)), som ble etablert ved forordningens ikrafttredelse i februar 2002, og hvor Norge har deltatt som observatør.

Artikkel 12 i forordningen fastsetter en rekke handelspolitiske krav for eksport fra EU til tredjestater for å sikre at utrygg mat eller fôr ikke eksporteres til disse statene. I og med at handelspolitikk ikke er en del av EØS-avtalen, er det tatt inn en tilpasningstekst til denne artikkelen, som slår fast at varer som er trukket tilbake fra markedet i EU ikke kan eksporteres til en tredjestat via en EFTA-stat. Samtidig er det vedtatt en erklæring som sier at EFTA-statenes regler på området er i samsvar med artikkel 12 i forordningen.

Videre er det inntatt en tilpasningstekst som regulerer hvilke prosedyrer som skal gjelde for EFTA-statene i nødssituasjoner, regulert i forordningens artikler 53 og 54. Med slike nødssituasjo-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

ner menes situasjoner som kan oppstå dersom det er åpenbart at næringsmidler eller fôr, med opprinnelse i Fellesskapet eller importert fra en tredjestat, sannsynligvis vil utgjøre en alvorlig risiko for menneskers/dyrs helse eller for miljøet. Dette gjelder særlig situasjoner som omfatter flere ledd i kjeden.

Tilpasningsteksten innebærer at nødssituasjoner, som omfattes av artikkel 53 og 54, skal følge en prosedyre identisk med prosedyren om beskyttelsestiltak i EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), innledende del, punkt 3 og 8. Denne prosedyren sier følgende

«Dersom enten Fellesskapet eller en EFTA-stat har til hensikt å treffe beskyttelsestiltak overfor andre avtaleparter, skal de andre partene underrettes uten opphold.»

Videre sier prosedyren at med hensyn til beskyttelsestiltak ved import fra tredjeland

«skal EFTA-statene samtidig med EUs medlemsstater treffe tiltak som tilsvarer dem som treffes av EUs medlemsstater på grunnlag av de relevante fellesskapsrettsaker.»

I nødssituasjoner som ikke omfatter flere ledd i kjeden, som for eksempel rene dyresykdommer, vil de sikkerhetsklausuler som i dag finnes i de ulike vedlegg til EØS-avtalen fortsatt bestå, og gjelde for situasjoner som kun oppstår i forhold til de enkelte vedleggene.

Tilpasningsteksten regulerer videre framgangsmåte ved behov for mekling. Dette innebærer at dersom EFTA-statene har behov for mekling vedrørende tiltak truffet av en EU-stat, skal EØS-komiteen trekkes inn i saken.

Tilpasningsteksten ivaretar også funksjonen til EFTAs overvåkningsorgan (ESA), som overvåker av EFTA-statenes forpliktelser i henhold til EØS-avtalen. ESA vil få anledning til å be om vitenskapelig og teknisk assistanse, og kan stille vitenskapelige spørsmål vedrørende forholdsregler for beskyttelsestiltak.

I henhold til EØS-avtalens artikkel 93 nr. 2 skal beslutninger i EØS-komiteen treffes ved enighet mellom Fellesskapet på den ene siden og EFTA-statene, som opptrer samstemt, på den andre siden. Det følger av artikkel 103 nr. 1 at beslutningen først blir bindende for Norge etter at man fra norsk side har meddelt de andre avtalepartene at de forfatningsrettslige krav er oppfylt, det vil si at Stortinget har gitt sitt samtykke.

5 Forholdet til norsk rett

Lov om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) ble vedtatt av Stortinget 15. desember 2003 og iverksatt 1. januar 2004. Matloven tar opp i seg forordningens prinsipper, både av hensyn til legalitetsprinsippet samt at prinsippene på denne måten blir lettere tilgjengelig for brukerne.

Gjennomføringen av forordningen som sådan skal skje ved en henvisningsforskrift hjemlet i matloven.

6 Vurdering

Forordningens generelle prinsipper skal danne utgangspunktet for fremtidig lovgivning på matområdet i EU, og er slik sett å sammenligne med nasjonale rammelover.

Norske fagmiljøer og myndigheter ser positivt på helhetssynet, som dekker hele spekteret av ulike forhold fra fjord/jord til bord, og de faglige prinsippene som ligger til grunn for forordningen. I den norske matloven, som samler 13 tidligere lover langs hele næringsmiddelkjeden, er de samme prinsippene lagt til grunn.

Det har vært viktig for Norge å få anledning til å delta i Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) for å kunne være med å påvirke i fora som bidrar til regelverksutviklingen på næringsmiddelområdet. Det har videre vært viktig å få videreført deltakelse i Den faste komiteen for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen (Standing Committee on the Food Chain and Animal Health - SCFCAH) under Kommisjonen. I SCFCAH legges det frem forslag til rettsaker/endringer av rettsaker som kommenteres, diskuteres og eventuelt stemmes over. Norge har i SCFCAH og i de forberedende arbeidsgruppene gode muligheter til å legge frem sitt syn på saker, noe som gir oss innflytelse og påvirkningsmuligheter selv om vi ikke har stemmerett.

Tilpasningene til rettsakten vedrørende nødssituasjoner som omtalt i punkt 4.1, gjør at gjeldende prosedyrer for beskyttelsestiltak i EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), innledende del, punkt 3 og 8, utvides til også å gjelde for fôr- og næringsmiddelområdet.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

EFSA skal finansieres av bidrag fra EU og fra enhver annen stat som EU har inngått avtaler med. EFSA vil også kreve inn gebyr for ulike tjenester den yter, herunder utgivelse av publikasjoner, konferanser og utdanning.

Dette innebærer også en årlig økonomisk forpliktelse i form av et norsk bidrag til EFSA. EFSAs budsjett for 2008 er om lag 65 millioner euro. Med bakgrunn i EØS-avtalens artikkel 82 nr. 1(a) og protokoll 32 til EØS-avtalen, vil EØS/EFTA-statene i 2008 til sammen bidra med om lag 1,5 million euro for deltakelse i myndigheten. Dette tilsvarer 2,37 % av det totale budsjettet. Av denne summen vil Norges bidrag være om lag 1,43 millioner euro (med dagens valutakurs 11,3 millioner kroner) i 2008, stigende til ca. 1,7 millioner euro i 2013.

Denne utgiften vil bli dekket over budsjettet til Helse- og omsorgsdepartementet (kapittel 703, Internasjonalt samarbeid).

8 Konklusjon og tilråding

Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet finner at forordningen med de avtalte tilpasninger ivaretar norske interesser på en tilfredsstillende måte, og tilrår at EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv., godkjennes. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv., i samsvar med et vedlagt forslag.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold) og vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg I er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 100/2007 av 28. september 2007¹.
2. Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 104/2007 av 28. september 2007².
3. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet³ skal innlemmes i avtalen.
4. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1304/2003 av 11. juli 2003 om framgangsmåten som Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet skal anvende når den mottar anmodninger om vitenskapelige uttalelser⁴ skal innlemmes i avtalen.
5. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1642/2003 av 22. juli 2003 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002⁵ skal innlemmes i avtalen.
6. Kommisjonsvedtak 2004/478/EF av 29. april 2004 om vedtakelse av en generell plan for kri-
sehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet⁶ skal innlemmes i avtalen.
7. Kommisjonsforordning (EF) nr. 2230/2004 av 23. desember 2004 om fastsettelse av gjennomføringsregler for europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 med hensyn til nettverket av organisasjoner som virker på områder som omfattes av oppdraget til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet⁷ skal innlemmes i avtalen.
8. Kommisjonsforordning (EF) nr. 575/2006 av 7. april 2006 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 med hensyn til antall og navn på de faste vitenskapsgruppene til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet⁸ skal innlemmes i avtalen.
9. Rådsbeslutning 2006/478/EF av 19. juni 2006 om oppnevning av halvparten av medlemmene i styret for Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet⁹ skal innlemmes i avtalen.
10. Denne beslutning får ikke anvendelse for Liechtenstein.
11. Med henblikk på vedlegg I kapittel I får beslutningen anvendelse for Island uten overgangsperioden som er angitt i nr. 2 i den innledende del av vedlegg I kapittel I –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

Avtalens vedlegg I og II endres som angitt i vedlegget til denne beslutning.

Artikkel 2

Teksten til forordning (EF) nr. 178/2002, 1304/2003 som rettet ved EUT L 186 av 25.7.2003, s. 46, 1642/2003, 2230/2004 og 575/2006 samt vedtak

¹ Ennå ikke kunngjort.

² Ennå ikke kunngjort.

³ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 575/2006 (EUT L 100 av 8.4.2006, s. 3).

⁴ EUT L 185 av 24.7.2003, s. 6. Forordningen som rettet ved EUT L 186 av 25.7.2003, s. 46.

⁵ EUT L 245 av 29.9.2003, s. 4. Vedtak som rettet ved EUT L 212 av 12.6.2004, s. 60.

⁶ EUT L 160 av 30.4.2004, s. 98.

⁷ EUT L 379 av 24.12.2004, s. 64.

⁸ EUT L 100 av 8.4.2006, s. 3.

⁹ EUT L 189 av 12.7.2006, s. 7.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

2004/478/EF som rettet ved EUT L 212 av 12.6.2004, og beslutning 2006/478/EF på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 27. oktober 2007, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1¹⁰, eller på den dag EØS-komiteens beslutning nr. 133/2007 av 26. oktober 2007 trer i kraft, alt etter hva som inntreffer sist.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utført i Brussel, 26. oktober 2007

For EØS-komiteen
Formann

Stefán Haukur Jóhannesson

EØS-komiteens sekretærer

Bergdís Ellertsdóttir   *Matthias Brinkmann*

Vedlegg

til EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007

I avtalens vedlegg I og II gjøres følgende endringer:

1. I avtalens vedlegg I kapittel I del 7.1 etter nr. 12 (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001) tilføyes følgende:

«**Allment næringsmiddelregelverk og Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet**

13. **32002 R 0178:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet (EUT L 31 av 1.2.2002, s. 31), endret ved:

- **2003 R 1642:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1642/2003 av 22. juli 2003 (EUT L 245 av 29.9.2003, s. 4),

- **32006 R 0575:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 575/2006 av 7. april 2006 (EUT L 100 av 8.4.2006, s. 3).

Bestemmelsene i forordning (EF) nr. 178/2002 skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Forordningen, og rettsakter som innføres i henhold til forordningen, får anvendelse for Island uten overgangsperioden som er angitt i nr. 2 i den innledende del av vedlegg I kapittel I.
- b) EFTA-statene skal delta i arbeidet til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet, heretter kalt «myndigheten», men uten stemmerett. Så sant ikke annet er angitt nedenfor, og uavhengig av bestemmelsene i avtalens protokoll 1, skal begrepet «medlemsstat(er)» som anvendt i forordningen forstås å omfatte EFTA-statene i tillegg til dets betydning i forordningen. Protokoll 1 nr. 11 får anvendelse.
- c) De berørte EFTA-stater skal innbys til å sende observatører til møtene i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, i saker som hører inn under rettsakter omhandlet i denne avtale. EFTA-statenes representanter skal delta fullt ut i komiteens arbeid, men skal ikke ha stemmerett.
- d) Artikkel 12 skal lyde:

«EFTA-statenes lovgivning når det gjelder produksjon, import og markedsføring av næringsmidler og fôr skal oppfylle de relevante kravene i næringsmiddelregelverket, herunder effektive tiltak for å sikre at produkter som er trukket tilbake fra markedet i en EU-medlemsstat ikke kan eksporteres eller gjeneksporteres til et tredjeland via en EFTA-stat».
- e) EFTAs overvåkningsorgan skal motta de opplysninger som er fastsatt i artikkel 26 nr. 3, artikkel 32 nr. 2, artikkel 33 nr. 4 og nr. 6 samt artikkel 34 nr. 4.
- f) Artikkel 29 får anvendelse med følgende tilpasning:

En EFTA-stat kan be myndigheten avgi en vitenskapelig uttalelse om saker som hører inn under dens oppdrag. En slik anmodning skal i første instans rettes til Kommisjonen som, i tilfeller der den vurderer anmodningen å være av felles interesse, oversender den til myndig-

¹⁰ Forfatningsrettslige krav angitt.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

heten med henblikk på å innhente den ønskede uttalelse.

EFTAs overvåkningsorgan kan be myndigheten avgi en vitenskapelig uttalelse. EFTAs overvåkningsorgan skal samarbeide med Kommisjonen for å sikre en harmonisert tilnæringsmåte.

- g) Artikkel 31 får anvendelse med følgende tilpasning:

EFTAs overvåkningsorgan kan anmode myndigheten om vitenskapelig og teknisk bistand som beskrevet i artikkel 31 i saker som hører inn under dens oppdrag i henhold til avtalen.

- h) I artikkel 48 tilføyes følgende:

«Som et unntak fra artikkel 12 nr. 2 bokstav a) i Tilsettingsvilkår for andre tjenestemenn i De europeiske fellesskap, kan statsborgere i EFTA-statene som nyter fulle borgerrettigheter, tilsettes på kontrakt av myndighetens daglige leder.»

- i) Artikkel 53 og 54 får anvendelse med følgende tilpasning:

1. Når det gjelder næringsmidler eller før med opprinnelse i Fellesskapet eller en EFTA-stat gjelder følgende:

a) Dersom Fellesskapet eller en EFTA-stat har til hensikt å treffe nødtiltak overfor de andre avtalepartene, skal de andre partene underrettes uten opphold.

De planlagte tiltakene skal uten opphold meddeles hver av avtalepartene og både EF-kommisjonen og EFTAs overvåkningsorgan.

Uten at adgangen til å iverksette tiltakene umiddelbart berøres, skal det snarest mulig holdes rådslagninger mellom EF-kommisjonen og de berørte partene, etter anmodning fra enhver av dem, med sikte på å finne egnede løsninger.

Ved uenighet kan alle berørte parter legge saken fram for EØS-komiteen. Dersom det ikke oppnås enighet i denne komiteen, kan en avtalepart treffe egnede tiltak. Slike tiltak skal begrenses til det som er strengt tatt nødvendig for å avhjelpe situasjonen. Det skal i første rekke velges tiltak som minst mulig forstyrrer avtalens virkemåte.

b) Dersom EF-kommisjonen har til hensikt å treffe nødtiltak for en del av Fellesskapets territorium, skal den uten

opphold underrette EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-statene.

Dersom EF-kommisjonen treffer nødtiltak for en del av Fellesskapets territorium, skal en berørt EFTA-stat etter rådslagninger og undersøkelse treffe tilsvarende tiltak med mindre vedkommende EFTA-stats særlige situasjon tilsier at slike tiltak er ubegrunnet. I så fall skal den umiddelbart underrette EFTAs overvåkningsorgan og EF-kommisjonen.

Det skal snarest mulig holdes rådslagninger med sikte på å finne egnede løsninger. Ved uenighet får bokstav a) fjerde ledd anvendelse.

2. Når det gjelder næringsmidler eller før fra tredjeland gjelder følgende:

a) EFTA-statene skal samtidig med EFs medlemsstater treffe nødtiltak som tilsvare dem som treffes av EFs medlemsstater ved import fra tredjeland.

b) Dersom det oppstår vanskeligheter i forbindelse med anvendelsen av en fellesskapsrettsakt, skal den aktuelle EFTA-staten straks legge saken fram for EØS-komiteen.

c) Anvendelsen av dette nummer berører ikke en EFTA-stats mulighet til å treffe ensidige nødtiltak i påvente av at det gjøres vedtak som nevnt i bokstav a).

d) EØS-komiteen kan ta Fellesskapets vedtak i betraktning.

- j) I artikkel 60 gjøres følgende endringer:

1. I nr. 1 tilføyes følgende:

«Dersom en EFTA-stat anser at et tiltak truffet av en EU-medlemsstat enten er uforenlig med denne forordning eller sannsynligvis vil påvirke avtalens virkemåte, skal den henvise saken til EØS-komiteen. Det samme skal gjelde dersom en EU-medlemsstat anser at et tiltak truffet av en EFTA-stat ikke er forenlig med denne forordning eller sannsynligvis vil påvirke avtalens virkemåte.»

2. I nr. 2, første og siste setning, skal begrepet «de to medlemsstatene» forstås som «EFTA-staten og EU-medlemsstaten» og begrepet «Kommisjonen» forstås som «EØS-komiteen». I annen setning skal ordene «kan Kommisjonen» forstås som «kan EØS-komiteen, på anmodning fra enhver av avtalepartene».

- k) EFTA-statene skal bidra finansielt til myndighetens budsjett i samsvar med

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSa) mv.

artikkel 82 nr. 1 bokstav a) og avtalens protokoll 32.

- l) EFTA-statene skal innrømme myndigheten de privilegier og den immunitet som tilsvare det som er fastsatt i protokollen om De europeiske fellesskaps privilegier og immunitet.»
2. I vedlegg I kapittel I del 7.2 etter nr. 29 (kommisjonsforordning (EF) nr. 1177/2006) skal nye nr. 30–33 lyde:
- «**30.32003 R 1304:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1304/2003 av 11. juli 2003 om framgangsmåten som Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet skal anvende når den mottar anmodninger om vitenskapelige uttalelser (EUT L 185 av 24.7.2003, s. 6), rettet ved EUT L 186 av 25.7.2003, s. 46.
31. **32004 D 0478:** Kommisjonsvedtak 2004/478/EF av 29. april 2004 om vedtakelse av en generell plan for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet (EUT L 160 av 30.4.2004, s. 98), rettet ved EUT L 212 av 12.6.2004, s. 60.
- Bestemmelsene i vedtak 2004/478/EF skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:
- Når Kommisjonen fastslår at det foreligger en situasjon som det refereres til i forordning (EF) nr. 178/2002 artikkel 56 nr. 1, der en EFTA-stat er direkte berørt, og oppretter en kriseenhet i samsvar med forordning (EF) nr. 178/2002 artikkel 56 nr. 2, skal krisekoordinator(e) som utpekes av den EFTA-stat som er direkte berørt og krisekoordinator(e) som utpekes av EFTAs overvåkningsorgan delta i kriseenhetens arbeid.
32. **32004 R 2230:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2230/2004 av 23. desember 2004 om fastsettelse av gjennomføringsregler for europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 med hensyn til nettverket av organisasjoner som virker på områder som omfattes av oppdraget til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EUT L 379 av 24.12.2004, s. 64).
33. **32006 D 0478:** Rådsbeslutning 2006/478/EF av 19. juni 2006 om oppnevning av halvparten av medlemmene i styret for Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EUT L 189 av 12.7.2006, s. 7).»
3. I avtalens vedlegg I kapittel II etter nr. 39 (kommisjonsforordning (EF) nr. 316/2003) tilføyes følgende:

«**Allment næringsmiddelregelverk og Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet**

41. **32002 R 0178:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet (EUT L 31 av 1.2.2002, s. 31), endret ved:
- **32003 R 1642:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1642/2003 av 22. juli 2003 (EUT L 245 av 29.9.2003, s. 4),
  - **32006 R 0575:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 575/2006 av 7. april 2006 (EUT L 100 av 8.4.2006, s. 3).
- Bestemmelsene i forordning (EF) nr. 178/2002 skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:
- a) Forordningen, og rettsakter som innføres i henhold til forordningen, får anvendelse for Island uten overgangsperioden som er angitt i nr. 2 i den innledende del av vedlegg I kapittel I.
  - b) EFTA-statene skal delta i arbeidet til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet, heretter kalt «myndigheten», men uten stemmerett. Så sant ikke annet er angitt nedenfor, og uavhengig av bestemmelsene i avtalens protokoll 1, skal begrepet «medlemsstat(er)» som anvendt i forordningen forstås å omfatte EFTA-statene i tillegg til dets betydning i forordningen. Protokoll 1 nr. 11 får anvendelse.
  - c) De berørte EFTA-stater skal innbys til å sende observatører til møtene i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, i saker som hører inn under rettsakter omhandlet i denne avtale. EFTA-statenes representanter skal delta fullt ut i komiteens arbeid, men skal ikke ha stemmerett.
  - d) Artikkel 12 skal lyde:

«EFTA-statenes lovgivning når det gjelder produksjon, import og markedsføring av næringsmidler og fôr skal oppfylle de relevante kravene i næringsmiddelregelverket, herunder effektive tiltak for å sikre at produkter som er trukket tilbake fra markedet i en EU-medlemsstat ikke kan eksporteres

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

eller gjeneksporteres til et tredjeland via en EFTA-stat».

- e) EFTAs overvåkningsorgan skal motta de opplysninger som er fastsatt i artikkel 26 nr. 3, artikkel 32 nr. 2, artikkel 33 nr. 4 og nr. 6 samt artikkel 34 nr. 4.
- f) Artikkel 29 får anvendelse med følgende tilpasning:

En EFTA-stat kan be myndigheten avgi en vitenskapelig uttalelse om saker som hører inn under dens oppdrag. En slik anmodning skal i første instans rettes til Kommisjonen som, i tilfeller der den vurderer anmodningen å være av felles interesse, oversender den til myndigheten med henblikk på å innhente den ønskede uttalelse.

EFTAs overvåkningsorgan kan be myndigheten avgi en vitenskapelig uttalelse. EFTAs overvåkningsorgan skal samarbeide med Kommisjonen for å sikre en harmonisert tilnæringsmåte.

- g) Artikkel 31 får anvendelse med følgende tilpasning:

EFTAs overvåkningsorgan kan anmode myndigheten om vitenskapelig og teknisk bistand som beskrevet i artikkel 31 i saker som hører inn under dens oppdrag i henhold til avtalen.

- h) I artikkel 48 tilføyes følgende:

«Som et unntak fra artikkel 12 nr. 2 bokstav a) i Tilsetningsvilkår for andre tjenestemenn i De europeiske fellesskap, kan statsborgere i EFTA-statene som nyter fulle borgerrettigheter, tilsettes på kontrakt av myndighetens daglige leder.»

- i) Artikkel 53 og 54 får anvendelse med følgende tilpasning:

1. Når det gjelder næringsmidler eller før med opprinnelse i Fellesskapet eller en EFTA-stat gjelder følgende:

a) Dersom Fellesskapet eller en EFTA-stat har til hensikt å treffe nødtiltak overfor de andre avtalepartene, skal de andre partene underrettes uten opphold.

De planlagte tiltakene skal uten opphold meddeles hver av avtalepartene og både EF-kommisjonen og EFTAs overvåkningsorgan.

Uten at adgangen til å iverksette tiltakene umiddelbart berøres, skal det snarest mulig holdes rådslagninger mellom EF-kommisjonen og de berørte partene,

etter anmodning fra enhver av dem, med sikte på å finne egnede løsninger.

Ved uenighet kan alle berørte parter legge saken fram for EØS-komiteen. Dersom det ikke oppnås enighet i denne komiteen, kan en avtalepart treffe egnede tiltak. Slike tiltak skal begrenses til det som er strengt tatt nødvendig for å avhjelpe situasjonen. Det skal i første rekke velges tiltak som minst mulig forstyrrer avtalens virkemåte.

b) Dersom EF-kommisjonen har til hensikt å treffe nødtiltak for en del av Fellesskapets territorium, skal den uten opphold underrette EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-statene.

Dersom EF-kommisjonen treffer nødtiltak for en del av Fellesskapets territorium, skal en berørt EFTA-stat etter rådslagninger og undersøkelse treffe tilsvarende tiltak med mindre vedkommende EFTA-stats særlige situasjon tilsier at slike tiltak er ubegrunnet. I så fall skal den umiddelbart underrette EFTAs overvåkningsorgan og EF-kommisjonen.

Det skal snarest mulig holdes rådslagninger med sikte på å finne egnede løsninger. Ved uenighet får bokstav a) fjerde ledd anvendelse.

2. Når det gjelder næringsmidler eller før fra tredjeland gjelder følgende:

a) EFTA-statene skal samtidig med EFs medlemsstater treffe nødtiltak som tilsvare dem som treffes av EFs medlemsstater ved import fra tredjeland.

b) Dersom det oppstår vanskeligheter i forbindelse med anvendelsen av en fellesskapsrettsakt, skal den aktuelle EFTA-staten straks legge saken fram for EØS-komiteen.

c) Anvendelsen av dette nummer berører ikke en EFTA-stats mulighet til å treffe ensidige nødtiltak i påvente av at det gjøres vedtak som nevnt i bokstav a).

d) EØS-komiteen kan ta Fellesskapets vedtak i betraktning.

- j) I artikkel 60 gjøres følgende endringer:

1. I nr. 1 tilføyes følgende:

«Dersom en EFTA-stat anser at et tiltak truffet av en EU-medlemsstat enten er uforenlig med denne forordning eller sannsynligvis vil påvirke avtalens virkemåte, skal den henvise saken til EØS-komiteen. Det samme skal gjelde der-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSa) mv.

som en EU-medlemsstat anser at et tiltak truffet av en EFTA-stat ikke er forenlig med denne forordning eller sannsynligvis vil påvirke avtalens virkemåte.»

2. I nr. 2, første og siste setning, skal begrepet «de to medlemsstatene» forstås som «EFTA-staten og EU-medlemsstaten» og begrepet «Kommisjonen» forstås som «EØS-komiteen». I annen setning skal ordene «kan Kommisjonen» forstås som «kan EØS-komiteen, på anmodning fra enhver av avtalepartene.»

- k) EFTA-statene skal bidra finansielt til myndighetens budsjett i samsvar med artikkel 82 nr. 1 bokstav a) og avtalens protokoll 32.
  - l) EFTA-statene skal innrømme myndigheten de privilegier og den immunitet som tilsvare det som er fastsatt i protokollen om De europeiske fellesskaps privilegier og immunitet.
  - m) Denne forordning får ikke anvendelse for Liechtenstein. Følgelig skal Liechtenstein ikke delta i Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet eller bidra finansielt til dens drift.
42. **32003 R 1304**: Kommisjonsforordning (EF) nr. 1304/2003 av 11. juli 2003 om framgangsmåten som Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet skal anvende når den mottar anmodninger om vitenskapelige uttalelser (EUT L 185 av 24.7.2003, s. 6), rettet ved EUT L 186 av 25.7.2003, s. 46.
43. **32004 D 0478**: Kommisjonsvedtak 2004/478/EF av 29. april 2004 om vedtakelse av en generell plan for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet (EUT L 160 av 30.4.2004, s. 98), rettet ved EUT L 212 av 12.6.2004, s. 60.

Bestemmelsene i vedtak 2004/478/EF skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Når Kommisjonen fastslår at det foreligger en situasjon som det refereres til i forordning (EF) nr. 178/2002 artikkel 56 nr. 1, der en EFTA-stat er direkte berørt, og oppretter en kriseenhet i samsvar med forordning (EF) nr. 178/2002 artikkel 56 nr. 2, skal krisekoordinator(e) som utpekes av den EFTA-stat som er direkte berørt og krisekoordinator(e) som utpekes av EFTAs overvåkningsorgan delta i kriseenhetens arbeid.

44. **32004 R 2230**: Kommisjonsforordning (EF) nr. 2230/2004 av 23. desember 2004 om fastsettelse av gjennomføringsregler for europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 med hensyn til nettverket av organisasjoner som virker på områder som omfattes av oppdraget til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EUT L 379 av 24.12.2004, s. 64).
45. **32006 D 0478**: Rådsbeslutning 2006/478/EF av 19. juni 2006 om oppnevning av halvparten av medlemmene i styret for Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EUT L 189 av 12.7.2006, s. 7).»
4. I avtalens vedlegg II kapittel XII etter nr. 54zzzb (kommisjonsforordning (EF) nr. 2023/2006) skal nye nr. 54zzzc–54zzzg lyde:
- «54zzz. **32002 R 0178**: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet (EUT L 31 av 1.2.2002, s. 31), endret ved:
- **32003 R 1642**: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1642/2003 av 22. juli 2003 (EUT L 245 av 29.9.2003, s. 4),
  - **32006 R 0575**: Kommisjonsforordning (EF) nr. 575/2006 av 7. april 2006 (EUT L 100 av 8.4.2006, s. 3).
- Bestemmelsene i forordning (EF) nr. 178/2002 skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:
- a) Forordningen, og rettsakter som innføres i henhold til forordningen, får anvendelse for Island uten overgangsperioden som er angitt i nr. 2 i den innledende del av vedlegg I kapittel I.
  - b) EFTA-statene skal delta i arbeidet til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet, heretter kalt «myndigheten», men uten stemmerett. Så sant ikke annet er angitt nedenfor, og uavhengig av bestemmelsene i avtalens protokoll 1, skal begrepet «medlemsstat(er)» som anvendt i forordningen forstås å omfatte EFTA-statene i tillegg til dets betydning i forordningen. Protokoll 1 nr. 11 får anvendelse.
  - c) De berørte EFTA-stater skal innbys til å sende observatører til møtene i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

dyrehelse, i saker som hører inn under rettsakter omhandlet i denne avtale. EFTA-statenes representanter skal delta fullt ut i komiteens arbeid, men skal ikke ha stemmerett.

d) Artikkel 12 skal lyde:

«EFTA-statenes lovgivning når det gjelder produksjon, import og markedsføring av næringsmidler og fôr skal oppfylle de relevante kravene i næringsmiddelregelverket, herunder effektive tiltak for å sikre at produkter som er trukket tilbake fra markedet i en EU-medlemsstat ikke kan eksporteres eller gjeneksporteres til et tredjeland via en EFTA-stat.»

e) EFTAs overvåkningsorgan skal motta de opplysninger som er fastsatt i artikkel 26 nr. 3, artikkel 32 nr. 2, artikkel 33 nr. 4 og nr. 6 samt artikkel 34 nr. 4.

f) Artikkel 29 får anvendelse med følgende tilpasning:

En EFTA-stat kan be myndigheten avgi en vitenskapelig uttalelse om saker som hører inn under dens oppdrag. En slik anmodning skal i første instans rettes til Kommisjonen som, i tilfeller der den vurderer anmodningen å være av felles interesse, oversender den til myndigheten med henblikk på å innhente den ønskede uttalelse.

EFTAs overvåkningsorgan kan be myndigheten avgi en vitenskapelig uttalelse. EFTAs overvåkningsorgan skal samarbeide med Kommisjonen for å sikre en harmonisert tilnæringsmåte.

g) Artikkel 31 får anvendelse med følgende tilpasning:

EFTAs overvåkningsorgan kan anmode myndigheten om vitenskapelig og teknisk bistand som beskrevet i artikkel 31 i saker som hører inn under dens oppdrag i henhold til avtalen.

h) I artikkel 48 tilføyes følgende:

«Som et unntak fra artikkel 12 nr. 2 bokstav a) i Tilsetningsvilkår for andre tjenestemenn i De europeiske fellesskap, kan statsborgere i EFTA-statene som nyter fulle borgerrettigheter, tilsettes på kontrakt av myndighetens daglige leder.»

i) Artikkel 53 og 54 får anvendelse med følgende tilpasning:

1. Når det gjelder næringsmidler eller fôr med opprinnelse i Fellesskapet eller en EFTA-stat gjelder følgende:

a) Dersom Fellesskapet eller en EFTA-stat har til hensikt å treffe nødtiltak overfor de andre avtalepartene, skal de andre partene underrettes uten opphold.

De planlagte tiltakene skal uten opphold meddeles hver av avtalepartene og både EF-kommisjonen og EFTAs overvåkningsorgan.

Uten at adgangen til å iverksette tiltakene umiddelbart berøres, skal det snarest mulig holdes rådslagninger mellom EF-kommisjonen og de berørte partene, etter anmodning fra enhver av dem, med sikte på å finne egnede løsninger.

Ved uenighet kan alle berørte parter legge saken fram for EØS-komiteen. Dersom det ikke oppnås enighet i denne komiteen, kan en avtalepart treffe egnede tiltak. Slike tiltak skal begrenses til det som er strengt tatt nødvendig for å avhjelpe situasjonen. Det skal i første rekke velges tiltak som minst mulig forstyrrer avtalens virkemåte.

b) Dersom EF-kommisjonen har til hensikt å treffe nødtiltak for en del av Fellesskapets territorium, skal den uten opphold underrette EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-statene.

Dersom EF-kommisjonen treffer nødtiltak for en del av Fellesskapets territorium, skal en berørt EFTA-stat etter rådslagninger og undersøkelse treffe tilsvarende tiltak med mindre vedkommende EFTA-stats særlige situasjon tilsier at slike tiltak er ubegrunnet. I så fall skal den umiddelbart underrette EFTAs overvåkningsorgan og EF-kommisjonen.

Det skal snarest mulig holdes rådslagninger med sikte på å finne egnede løsninger. Ved uenighet får bokstav a) fjerde ledd anvendelse.

2. Når det gjelder næringsmidler eller fôr fra tredjeland gjelder følgende:

a) EFTA-statene skal samtidig med EFs medlemsstater treffe nødtiltak som tilsvarer dem som treffes av EFs medlemsstater ved import fra tredjeland.

b) Dersom det oppstår vanskeligheter i forbindelse med anvendelsen av en fellesskapsrettsakt, skal den aktuelle

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

EFTA-staten straks legge saken fram for EØS-komiteen.

c) Anvendelsen av dette nummer berører ikke en EFTA-stats mulighet til å treffe ensidige nødtiltak i påvente av at det gjøres vedtak som nevnt i bokstav a).

d) EØS-komiteen kan ta Fellesskapets vedtak i betraktning.

j) I artikkel 60 gjøres følgende endringer:

1. I nr. 1 tilføyes følgende:

«Dersom en EFTA-stat anser at et tiltak truffet av en EU-medlemsstat enten er uforenlig med denne forordning eller sannsynligvis vil påvirke avtalens virkemåte, skal den henvise saken til EØS-komiteen. Det samme skal gjelde dersom en EU-medlemsstat anser at et tiltak truffet av en EFTA-stat ikke er forenlig med denne forordning eller sannsynligvis vil påvirke avtalens virkemåte.»

2. I nr. 2, første og siste setning, skal begrepet «de to medlemsstatene» forstås som «EFTA-staten og EU-medlemsstaten» og begrepet «Kommissjonen» forstås som «EØS-komiteen». I annen setning skal ordene «kan Kommissjonen» forstås som «kan EØS-komiteen, på anmodning fra enhver av avtalepartene.»

k) EFTA-statene skal bidra finansielt til myndighetens budsjett i samsvar med artikkel 82 nr. 1 bokstav a) og avtalens protokoll 32.

l) EFTA-statene skal innrømme myndigheten de privilegier og den immunitet som tilsvare det som er fastsatt i protokollen om De europeiske fellesskaps privilegier og immunitet.

m) Denne forordning får ikke anvendelse for Liechtenstein. Følgelig skal Liechtenstein ikke delta i Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet eller bidra finansielt til dens drift.

54zzzd. **32003 R 1304:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1304/2003 av 11. juli 2003 om framgangsmåten som Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet skal anvende når den mottar anmodninger om vitenskapelige uttalelser (EUT L 185 av 24.7.2003, s. 6), rettet ved EUT L 186 av 25.7.2003, s. 46.

54zzze. **32004 D 0478:** Kommisjonsvedtak 2004/478/EF av 29. april 2004 om vedtakelse av en generell plan for krisehåndtering på området næringsmiddel- og før-

trygghet (EUT L 160 av 30.4.2004, s. 98), rettet ved EUT L 212 av 12.6.2004, s. 60.

Bestemmelsene i vedtak 2004/478/EF skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Når Kommissjonen fastslår at det foreligger en situasjon som det refereres til i forordning (EF) nr. 178/2002 artikkel 56 nr. 1, der en EFTA-stat er direkte berørt, og oppretter en kriseenhet i samsvar med forordning (EF) nr. 178/2002 artikkel 56 nr. 2, skal krisekoordinatoren(e) som utpekes av den EFTA-stat som er direkte berørt og krisekoordinatoren som utpekes av EFTAs overvåkningsorgan delta i kriseenhetens arbeid.

54zzzf. **32004 R 2230:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2230/2004 av 23. desember 2004 om fastsettelse av gjennomføringsregler for europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 med hensyn til nettverket av organisasjoner som virker på områder som omfattes av oppdraget til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EUT L 379 av 24.12.2004, s. 64).

54zzzg. **32006 D 0478:** Rådsbeslutning 2006/478/EF av 19. juni 2006 om oppnevning av halvparten av medlemmene i styret for Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EUT L 189 av 12.7.2006, s. 7)..»

Erklæring fra EFTA-statene i forbindelse med artikkel 12 i forordning (EF) nr. 178/2002 om allment næringsmiddelregelverk og den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet

EØS-avtalen innebærer ikke en felles handelspolitikk med henblikk på eksport av næringsmidler og før til tredjeland. EFTA-statene ønsker imidlertid å presisere at de anser sin nasjonale lovgivning og sine nasjonale prosedyrer for å være fullt ut i samsvar med bestemmelsene i EU-regelverket som fastsatt i artikkel 12 i forordning (EF) nr. 178/2002. Videre er EFTA-statene villige til å underrette Kommissjonen om eventuelle endringer i nasjonal lovgivning i forbindelse med eksport av næringsmidler og før til tredjeland.

Felleserklæring fra avtalepartene om EFTAs overvåkningsorgans deltakelse i det rådgivende utvalg for den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA)

Partene merker seg at med henblikk på integrering av forordning (EF) nr. 178/2002 i EØS-avtalen, kan daglig leder invitere EFTAs overvåkningsorgan til å delta som observatør i Det rådgivende utvalg.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 134/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 178/2002 om næringsmiddelregelverket og om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) mv.

Erklæring fra den norske regjering om ekvivalensavtaler forordning (EF) nr. 178/2002 om allment næringsmiddelregelverk og den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet

Dersom Norge inngår ekvivalensavtaler på veterinærområdet med tredjeland som har ekvivalens-

avtaler med Den europeiske union, påtar Norge seg å framforhandle avtaler som er parallelle med de som er inngått av Fellesskapet, for å unngå uoverensstemmelser.
